

ESPORLES, 26 D'OCTUBRE · CATÀLEG BIBLIOTECA HUMANA · COL·LECCIÓ FAMILIARS AFRONTANT LA VIOLÈNCIA POLÍTICA

1 Dones mort en vida. Miquel Fiol, Alaró

El cos d'en Miquel Fiol encara no s'ha trobat. Als actes i commemoracions tenim presents a aquells que varen desaparèixer assassinats perquè han estat absents. Però i les que varen quedar ....., les vives....

hem parlat molt poc d'aquelles dones que varen quedar a càrrec d'una situació familiar i emocional totes soles.

2 S'havia acabat la guerra. Era agost del 39. Bel Torres, Esporles

Conviure amb la mare a la que varen assassinar son germà.

Era de matinada, tothom dormia i varen exigir que sortís del llit en Joan Bosch.

En un moment tothom es va aixecar i quan en Joan va veure que eren falangistes va anar al seu estudi i trobà s'escopeta per anar a caçar, li va treure el carregador i el va llençar dins sa font i els hi va dir "amb sa meva escopeta no em matareu".

3 Del padrí al fill, viure la repressió. Vicenç Monzonis, Terrassa

L'avi, qui era l'avi? Per a nosaltres sempre ha estat una figura etèria. No en sabíem res d'ell, només que el van matar per pensar com pensava, però hi ha una cosa que ens va deixar: els seus valors republicans i de llibertat.

Llibertat, un dret que el meu fill, com altres joves, ha intentat exercir i que per això ha estat represaliat

4 Filla en perill de mort. Mercè Juan, Barcelona

Filla entre la vida i la mort no per malaltia ni accident, sinó per l'impacte d'un FOAM llançat pels Mossos. Agressió produïda sense complir cap mesura del seu protocol. D'ofici sense conseqüències policials, ni polítiques, ni penals. Intents d'instrumentalització de polítics, de la situació de la filla i la seva família. Afrontar el dolor, la ràbia i la impotència que et produeix tot plegat.

5 Retrobar un desaparegut i esperar uns amics que no arriben. Miquel Monserrat, Lluçmajor

Al trobar el cos del meu repadrí víctima de desaparició forçada, rebérem mostres d'afecte i no ens va faltar l'acompanyament i la comprensió de molts d'amics i coneguts però malauradament també foren significatives les absències.

6 Acusacions arbitràries. Núria González, Barceloneta

Podrien haver detingut al meu fill o a un altre dels molts joves que havien participat en les protestes. Però van mirar al detall fins a captar la imatge d'un jove enmig de la policia i els dissidents, això va ser el detonant per detenir-lo dos mesos després dels fets de Can Vies en el barri de Sants de Barcelona el maig de 2014, aleshores va començar el malson

7 Les 1001 cares de la història silenciada. Apol·lònia Miralles, Montuïri

Un dia, quan jo tenia uns 12 anys, me la vaig trobar plorant, plorant molt, amb un plor molt fort i desesperat i va ser el primer cop que vaig sentir la història, una història que me va sorprendre

11 Reprimint el dret a protestar. Anna Regalón, Badalona

Encara, 3 anys després, m'agafa angoixa quan recordo el dia que em va trucar l'advocat del Marcel, el meu fill, per dir-me que ja havia sortit la sentència...5 anys, 5 anys?, 5 anys!!!, ..és un delinqüent el meu fill?, ha robat, ha matat, ha violat??, només havia anat a una manifestació, només havia anat a protestar.

12 La padrina. Joana Bibiloni, Algaida

Com era, com va canviar la vida després de l'assassinat del padrí, com es va haver "d'adaptar" i sobreviure a la nova situació tan injusta i durant tants d'anys

13 Superar les conseqüències psicològiques. Mon Majó, Rubí

Superar individualment el trauma que suposa la detenció d'un fill és una quimera. Es necessita suport (jurídic, social, psicològic, emocional) i amstat i amor incondicional, per no desvincular-te del sentiment de pertinença amb els teus iguals.

Butlleta

Esporles, 26 d'octubre · Sala de Plens

M'interessen

(senyali els llibres que vol llegir)

Assignació lectura

(a omplir per l'organització)

1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
11	11
12	12
13	13

POLLENÇA – 27 D'OCTUBRE · CATÀLEG BIBLIOTECA HUMANA ·
COL·LECCIÓ FAMILIARS AFRONTANT LA VIOLÈNCIA POLÍTICA

2 S'havia acabat la guerra. Era agost del 39. Bel Torres, Esporles

Conviure amb la mare a la que varen assassinar son germà.

Era de matinada, tothom dormia i varen exigir que sortís del llit en Joan Bosch.

En un moment tothom es va aixecar i quan en Joan va veure que eren falangistes va anar al seu estudi i trobà s'escopeta per anar a caçar, li va treure el carregador i el va llençar dins sa font i els hi va dir "amb sa meva escopeta no em matareu".

3 Del padrí al fill, viure la repressió. Vicenç Monzonis, Terrassa

L'avi, qui era l'avi? Per a nosaltres sempre ha estat una figura etèria. No en sabíem res d'ell, només que el van matar per pensar com pensava, però hi ha una cosa que ens va deixar: els seus valors republicans i de llibertat.

Libertat, un dret que el meu fill, com altres joves, ha intentat exercir i que per això ha estat represaliat

4 Filla en perill de mort. Mercè Juan, Barcelona

Filla entre la vida i la mort no per malaltia ni accident, sinó per l'impacte d'un FOAM llançat pels Mossos. Agressió produïda sense complir cap mesura del seu protocol. D'ofici sense conseqüències policials, ni polítiques, ni penals. Intents d'instrumentalització de polítics, de la situació de la filla i la seva família. Afrontar el dolor, la ràbia i la impotència que et produeix tot plegat.

8 Superar les conseqüències socials. Xavier Ferret, Terrassa

Tothom feia com si res no hagués passat.

L'havien torturat. L'havien encausat.

L'estaven destruint. Ningú no em preguntava pel meu fill.

9 Construïnt xarxa solidària. Rosa Seguí, Barcelona

La repressió ve de lluny i els nostres fills i filles són objecte de persecució quan exerceixen el dret a la protesta. Davant de la ignomínia els familiars reaccionem: ens apoderem, ens cuidem i fem costat als joves. No ens instal·lem en el dolor i construïm xarxa solidària, la Xarxa Anti repressió de Familiars de Detingudes

10 De Pollença a Barcelona: vincles invisibles. Maite Blázquez,
Pollença

Després de la desaparició forçada del meu padrí Joan, la padrina va marxar de Pollença a Barcelona sobre el 42/43. El germà del meu padrí s'instal·là al Molinar quan deixà Pollença (exili interior). Cada any, durant dos mesos, tota la família es reunia al Molinar.

13 Superar les conseqüències psicològiques. Mon Majó, Rubí

Superar individualment el trauma que suposa la detenció d'un fill és una quimera. Es necessita suport (jurídic, social, psicològic, emocional) i amistat i amor incondicional, per no desvincular-te del sentiment de pertinença amb els teus iguals.

15 Com va canviar la nostra vida. Rafel Cortés "Bibí", Pollença

Quan mon pare va sortir de la presó, no quedava res dels negocis que tenia abans de la guerra. Què havíem de fer: començar de nou la vida a Ciutat o tornar a Pollença i conviure amb tots els que l'havien acusat?

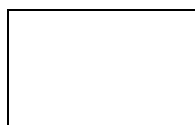
16 Ni patrimoni, ni rastre. Lida Carbonell, Pollença

Dues històries de dos repadrins absents. D'un, que des de petita, en sentia al meu padrí xerrar amb tristesa, d'adolescent vaig saber que no aparegué el cos. De l'altre, ja de major vaig conèixer què li succeí i les penúries que hagué de passar la meva padrina.

17 La vida a través d'una imatge congelada. Cati Vicenç, Pollença

Per omplir el buit que vaig patir des de petita, vaig nodrir-me de les històries que el meu pare m'explicava del padrí, sempre viu en diverses fotografies que m'han acompanyat des de llavors

Butlleta

Pollença, 27 d'octubre · Can Llobera

M'interessen

(senyali els llibres que vol llegir)

Assignació lectura

(a omplir per l'organització)

2	2
3	3
4	4
8	8
9	9
10	10
13	13
15	15
16	16
17	17